

"ויהי דבר ה' אל יונה בן אמתי לאמר" (א, א)

א. רמב"ם, הלכות יסודיו התורה, פ"ז, ה"א:

"... ואין הנבואה חלה אלא על חכם גדול בחכמתו, גיבור במידותיו, ולא יהא יצרו מתגבר עליו בדבר בעולם אלא הוא מגבר בדעתו על יצרו תמייד, והוא בעל דעתה נכוна עד מאד... כשיכנס לפרדס וימשך באוות העניים הגדולים הרוחקים ותהיה לו דעה נכוна להבין ולהשיג, והוא מתקדש והולך ופורש מדריכיו כלל העם הוהרים במחשי הזמן, והולך וזרע עצמו ומלמד נפשו שלא תהיה לו מחשבה כלל באחד מדברים בעלים ולא מהבעלי הזמן ותחבולותיו אלא דעתו פניה תמיד למעלה... מיד רוח הקודש שורה עליו. ובעת שתונתו עליו הרוח תתעורר נפשו במעלת המלכים הנקראים אישים ויהפר לאיש אחר."

"**ויקם יונה לבrhoח תרשייה מלפני ה' וירד יפו וימצא אוניה באה תרשיש ויתן שכרה וירד בה"**

ב. ירושלמי סוכה פ"ה, ה"א:

"אמר רבי יונה:ונה בן אמתי מעול רגלים היה, וכוכס לשמחת בית השואבה ושרת עליו רוח הקודש".

ג. פרקי דברי אליעזר:

"ירד יונה ליפו ולא מצא שם אוניה לירד בה. והאוניה שירד בה הייתה רוחקה מיפו מהלך שני ימים, לנסת את יונה, מה עשה הקב"ה, הביא עליה רוח סערה בים וחתירה ליפן. וראה יונה ושם בלבו ואמר: עכשוו אני יודע שדרך מיושר לפני".

ד. רש"י א, ג:

"ומה ראה יונה שלא רצתה לילך אל נינה? אמר: הגיים קרובו תשובה הם. אם אומר להם ועשו תשובה נמצאת מהיבר את ישראל, שאין שומעים לדברי הנביאים".

ה. נדרים ל"ח ע"א:

"אמר רבי יוחנן: אין הקב"ה משרה שכינתו אלא על גיבור ועשיר וחכם ועבון... אמר רבי יוחנן: כל הנביאים עשירים היו. מൻ? ממשה ומשמואל מעmons ומינונה... יונה דכתיב: "ויתן שכרה וירד בה", ואמר רבי יוחנן: שנתן שכרה של ספינה כולה. אמר רבי רומנו: שכרה של ספינה היה ד' אלף דינרי דהבא"

"**וז' הטיל רוח גדולה אל הים ויהי סער גדול בים והאוניה חישבה להישבה. ויראו המלחים וידעקו איש אל אלהיו... וyonah yird al yircati hspfina vishab yirdeim.**"

ו. מצודות ציון, א, ה:

ירכתי- עבר וצד כמו ירך המذבח.

וירדום- הוא שינוי عمוקה.

ז. רש"י א, ג:

"... אמר אבוחז לי אל הים, שאין השכינה שורה בחוץ לארץ"

ח. מכילתא פרשת בא:

"רבי נתן אומר לא הילך יונה אלא לאבד עצמו בים".

"ויאמרו איש אל רעהו לך ונפילה גורלות ונדעה בשלמי הרעה הזאת לנו ויפילו גורלות ויפול הגורל על יונה"

ט. פרקי דברי אליעזר :

"רבי שמעון אומר: לא קיבלו האנשים להפיל את יונה לים, והיפילו גורלות עליהם, ויפול הגורל על יונה."

"וישאו את יונה ויטלהו אל הים, ועמדו הים מזעפו"

י. פרקי דברי אליעזר :

"... נטלוה והטילו הדר ארכובתיו (=ברכו), ועמד הים מזעפו. לקחו אותו אצלם, והוא פוער עליהם. הטילו הדר עד טבורי והם עמדו מזעפו. העלו אותו אצלם והוא הולך וסוער עליהם. הטילו הדר צוארו ועמד הים מזעפו, ועוד העלו אותו אצלם והוא הולך וסוער עליהם. הטילו הדר כלו, ומיד עמד הים מזעפו".

"ויראו האנשים וראה גדולה את ה' ויזבחו זבח לה' וידרו נדרים"

ו.א. פרקי דברי אליעזר :

"ראו המלחים את כל האותות והנפלאות הגדלות שעשה הקב"ה עם יונה, מיד עמדו והשליכו איש את אלהיו בים... וחזרו ליפו ועלו לירושלים ומלו את בשר ערלתם... ונדרו ושלמו להבאי איש את אשתו ואת כל אשר לו ליראת אלהוי יונה...".

"וימן ה' דג גדול לבלווע את יונה... ויתפלל יונה אל ד' אלוקיו ממני הדגה"

ו.ב. ליקוט שמעוני, יונה, רמז תקנ:

עננו מבטן שאל והושענו במצולחה ותבונא באזען שועתי מלא בקשתי, שאתה ישוב מרוחק ושם עב בקרוב, נקרעת מעלה ומוריד נא העלי, נקרעת ממית ומחיה הגעתו למאות החיני, ולא נענה עד שיצא דבר זה מפני: "אשר נדרתי אשלמה".

"ויחל יונה לבוא בעיה... ויקרא ויאמר עוד ארבעים יום ונינוה נהפטת. ויאמינו אנשי נינוה באלאקים, ויקראו צום וילבשו שקים מגודלים ועד קטנם".

ו.ג. ירושלמי תענית, פרק ב, הלכה א:

"אמר רבי שמעון בן לקיש: תשובה של רמיות עשו אנשי נינוה... העמידו עגלים מבפנים ואימותיהם מבחוץ, סייחים מבפנים ואימותיהם מבחוץ והיו אלו געעים מכאן ואלו געעים מכאן. אמרו: אם אין מרחם עליהם - איןנו מרחמים עליהם.

"וישבו איש מדרכו הרעה ומן החמס אשר בכפיהם"

ו.ד. ירושלמי תענית ט"ז, ע"א:

"מאי... מן החמס אשר בכפיהם? אמר שמעון: אפילו מי שגדל קורה ובנאה בבריה (בנייה), מקעקע כל הבירה כולה ומחזיר הקורה לבעליה.

ט.ו. ירושלמי תענית, פ"ב, ה"א:

'מן החמס אשר בכפיהם' - אמר רבי יוחנן: מה הייתה בcpfיהם החזיר. מה שהיה בשידה, תיבת ומגדל - לא החזיר.
"וינחם האלאקים על הרעה אשר דבר לעשות להם, ולא עשה. וירע אל יונה רעה גדולה ויחר לו. ויתפלל אל ה' ויאמר אנה ה' הלא זה דברי עד היוטי על אדמתינו על כן קדמתי לברוח תרשישה כי יידעתי כי אתה אל חנון ורוחם ארך אפים ורב חסד ונחם על הרעה".

ט.ז. שמות ל"ד, ז:

"ויעבור ה' על פניו ויקרא, ז', ז', אל רחום וחנן, ארך אפים ורב חסד ואמת".